

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **M. V.**, bývajúceho v B., zastúpeného JUDr. M. M., advokátom v B., proti žalovanému **J. K.**, bývajúcemu v T., zastúpenému JUDr. L. D., advokátkou v B., **o určenie neplatnosti kúpnej zmluvy**, vedenej na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 41 C 234/2005, v konaní o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 24. apríla 2012 sp. zn. 5 Co 103/2011, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 24. apríla 2012 sp. zn. 5 Co 103/2011 **z r u š u j e** a vec mu vracia na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

Žalobou doručenou Okresnému súde Bratislava III 4. novembra 2005 sa žalobca domáhal po úprave petitu určenia, že kúpna zmluva o prevode vlastníctva k nehnuteľnosti uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným 21. októbra 2005, evidovaná Správou katastra pre h. pod V., ktorej predmetom je prevod nehnuteľností – rodinný dom, súp. č. X. postavený na parc. č. X., pozemok parc. č. X. o výmere X. m² druh pozemku – zast. plochy a nádvoría a pozemok parc. č. X. o výmere X. m² druh pozemku – záhrady, nachádzajúcich sa v B., evidovaných Správou katastra pre h. na LV č. X., je neplatná. Žalobu odôvodnil tým, že je vlastníkom nehnuteľností a pri pracovnej návšteve Katastrálneho úradu Bratislava III náhodne zistil, že bez jeho vedomia a v jeho mene bol 24. októbra 2005 pod č. k. V.X. podaný návrh na vklad vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam na základe kúpnej zmluvy, ktorú vlastnoručne nepodpísal, žalovaného – kupujúceho - nepozná a nehnuteľnosti nemal záujem predať. Na právne úkony súvisiace s podaním návrhu na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností bol na základe generálnej plnej moci z 21. októbra 2005 (ďalej len „plná moc“), ktorú taktiež vlastnoručne nepodpísal, zastúpený žalovaným. Ďalej uviedol, že žalovaný 26. októbra 2005 na Katastrálnom úrade Bratislava III podal žiadosť o zasielanie písomností určených žalobcovi v súvislosti s katastrálnym konaním na adresu žalovaného, čo by malo za

následok, že by sa o zmene vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam v dohľadnej dobe ani nedozvedel. Poukázal na to, že na kúpnej zmluve a plnej moci nie je uvedená jeho aktuálna adresa trvalého bydliska v B. na P., ale adresa trvalého bydliska v B. na B. podľa neaktuálnych údajov z LV č. X.

Okresný súd Bratislava III rozsudkom zo 7. decembra 2010 č.k. 41 C 234/2005-266 žalobu zamietol a žalobcovi uložil povinnosť nahradiť žalovanému trovy konania vo výške 459,93 Eur na účet jeho právneho zástupcu do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Na základe vykonaného dokazovania mal preukázané, že žalobca je výlučným vlastníkom nehnuteľností, že kúpna zmluva bola uzavretá a pravosť podpisu žalobcu na kúpnej zmluve bola overená. Podľa overenej plnej moci žalobca splnomocnil žalovaného na všetky úkony súvisiace s prevodom vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, 24. októbra 2005 bol Katastrálnemu úradu Bratislava III doručený návrh na vklad vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam v prospech žalovaného ako kupujúceho, ktorý bol podpísaný žalobcom i žalovaným. Okresný súd mal ďalej preukázané, že žiadosťou z 26. októbra 2005 adresovanou Katastrálnemu úradu Bratislava III žalovaný požiadal v mene žalobcu o zasielanie všetkých dokladov na svoju adresu. Správa katastra pre h. rozhodnutím č. V. z 8. novembra 2005 konanie o návrhu na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností prerušila z dôvodu, že jej bolo 2. novembra 2005 doručené potvrdenie Okresného riaditeľstva PZ, Úradu justičnej a kriminálnej polície o trestnom oznámení na neznámeho páchatel'a o trestnom čine podvodu vo veci kúpnej zmluvy a 8. novembra 2005, úradne osvedčená žaloba o určenie neplatnosti kúpnej zmluvy a návrh na vydanie predbežného opatrenia „zákaz previesť vlastnícke právo k nehnuteľnostiam“, podaný na Okresnom súde Bratislava III. Uznesením Úradu justičnej a kriminálnej polície OR PZ Bratislava III mal okresný súd preukázané, že na základe trestného oznámenia žalobcu bolo začaté trestné stíhanie pre trestný čin podvodu pod ČVS: ORP-1169/OEK-B3-2005. Znaleckým posudkom č. 04/06 z 10. apríla 2006, vypracovaným v trestnom konaní znalcom z odboru písmoznalectvo, ručné písmo, A. D. nebolo v súvislosti s uzavretím kúpnej zmluvy jednoznačne preukázané, že sa jedná o podpisy žalobcu, ale nebolo to ani vylúčené. Okresný súd vo veci nariadil znalecké dokazovanie znalcom z odvetvia písmoznalectvo, ručné písmo, JUDr. I. N., ktorého úlohou bolo určiť, či podpis na kúpnej zmluve je „v kolónke predávajúci“ pravým podpisom žalobcu. Znaleckým posudkom č. 39/2010 z 1. júna 2010 mal okresný súd preukázané, že kúpnu zmluvu i návrh na vklad vlastníckeho práva podpísal žalobca, pričom v stupňovej škále záverečného hodnotenia bola určená jednoznačnosť I. stupňom. Právne svoje rozhodnutie okresný súd odôvodnil § 80 písm.

c/ O.s.p. a § 37 ods. 1 a § 39 Občianskeho zákonníka. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p.

Krajský súd v Bratislave na odvolanie žalobcu rozsudkom z 24. apríla 2012 sp. zn. 5 Co 103/2011 rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že určil, že kúpna zmluva je neplatná a žalovanému uložil povinnosť nahradiť žalobcovi trovy prvostupňového a odvolacieho konania vo výške 431,79 Eur do rúk jeho právneho zástupcu do troch dní. Odvolací súd na pojednávaní oboznámil znalecký posudok Ústavu súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity č. X. z 9. júna 2011, vyhotovený v trestnom konaní a predložený žalobcom v odvolacom konaní. Podľa § 205a ods. 1 písm. d/ O.s.p. v spojení s § 120 ods. 4 O.s.p. mal odvolací súd za to, že ide o dôkaz, ktorého predloženie súdu prvého stupňa do rozhodnutia vo veci samej (7. decembra 2010) nebolo možné, z ktorého dôvodu naň v odvolacom konaní prihliadal. Týmto znaleckým posudkom mal odvolací súd preukázané, že podpisy žalobcu nachádzajúce sa na poslednej strane kúpnej zmluvy a na návrhu na vklad vlastníckeho práva boli vyhotovené priamou metódou technického falšovania, t.j. priamym obkreslením pravého podpisu žalobcu. Týmto znaleckým posudkom mal tiež preukázané, že podpisy žalobcu, nachádzajúce sa na poslednej strane troch kúpnych zmlúv, na plnej moci a na čestnom prehlásení z 21. októbra 2005, na štyroch rovnopisoch poslednej strany kúpnej zmluvy a v osvedčovacej knihe notárskeho úradu nevyhotovil žalobca. S poukazom na znalecký posudok JUDr. I. N., vypracovaný v konaní pred súdom prvého stupňa uviedol, že síce podľa záverov tohto znalca sú podpisy žalobcu na kúpnej zmluve a návrhu na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností vlastnoručnými podpismi žalobcu, avšak tri sporné podpisy žalobcu v osvedčovacej knihe notára nie sú jeho vlastnoručnými podpismi, ale ide o napodobnené falzifikáty napísané neznámym falšovateľom, ktorá skutočnosť i podľa tohto znaleckého posudku spochybňuje osobu skutočného predávajúceho. Pochybnosti podľa odvolacieho súdu vzbudzuje aj obsah čestného prehlásenia o prevzatí kúpnej ceny žalobcom od žalovaného 24. októbra 2005, ktoré je datované a overené notárom už 21. októbra 2005. Na základe uvedeného považoval odvolací súd kúpnu zmluvu za absolútne neplatný právny úkon. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil § 80 písm. c/ O.s.p. a § 40 ods. 1 a 3 Občianskeho zákonníka s poukazom na § 39 Občianskeho zákonníka. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 224 ods. 2, s poukazom na § 149 ods. 1 O.s.p.

Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podal žalovaný dovolanie podľa § 238 ods. 1 O.s.p., keď jeho dôvodnosť vyvodzoval z ustanovenia § 241 ods. 2 písm. a/, b/ a c/ O.s.p.

Odňatie možnosti konať pred súdom (§ 241 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v spojení s § 237 písm. f/ O.s.p.) videl v nepreskúmateľnosti rozhodnutia odvolacieho súdu z hľadiska vykonaného dokazovania a v tom, že odvolací súd porušil rovnosť účastníkov konania, keď napriek zmene petitu žalobcom v odvolacom konaní tomuto návrhu vyhovel bez rozhodnutia podľa § 95 ods. 1 O.s.p. Inú vadu konania, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.) videl v nesprávnom procesnom postupe odvolacieho súdu, ktorý za situácie, keď mal k dispozícii ďalší znalecký posudok vypracovaný v trestnom konaní a nie v preskúmanom konaní, pričom išlo o dva rozdielne znalecké posudky, bez toho, aby nariadil vypracovanie kontrolného znaleckého posudku, svoje rozhodnutie založil na znaleckom posudku vypracovanom v trestnom konaní. Znalecký posudok tak mal povahu len listinného dôkazu podľa § 125 O.s.p. a nie dôkazu podľa § 135 ods. 1 O.s.p. Dovolací dôvod spočívajúci v nesprávnom právnom posúdení veci odvolacím súdom žalovaný bližšie neodôvodnil (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky navrhol zmeniť rozsudok odvolacieho súdu tak, že potvrdí rozsudok súdu prvého stupňa, alternatívne navrhol zrušiť rozsudok odvolacieho súdu a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnil náhradu trov odvolacieho a dovolacieho konania.

Žalobca vo vyjadrení k dovolaniu uviedol, že rozhodnutie odvolacieho súdu považuje za vecne správne, vydané v konaní, v ktorom žalovanému neboli odňaté jeho procesné práva. Poukázal na účelovosť vytýkaných nedostatkov znaleckého posudku a na prehliadnutie faktu, že aj keď sa znalecké posudky odlišovali, zistenie, že podpisy v osvedčovacej knihe notára nie sú vlastnoručnými podpismi žalobcu mali spoločné. Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky navrhol dovolanie žalobcu zamietnuť a uložiť mu povinnosť nahradiť mu trovy dovolacieho konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.), po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 238 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok odvolacieho súdu v rozsahu podľa § 242 ods. 1 a 2 O.s.p. a dospel k záveru, že dovolanie je dôvodné.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

Dovolací súd je podľa ustanovenia § 242 ods. 1 O.s.p. viazaný rozsahom podaného dovolania i uplatnenými dovolacími dôvodmi. Dovolací súd nie je viazaný rozsahom dovolacích návrhov podľa § 242 ods. 2 písm. a/ až d/ O.s.p. Dovolacie dôvody, ktorými bolo dovolanie odôvodnené, dovolací súd pritom neposudzuje podľa toho, ako ich dovolateľ označil, ale podľa obsahu tohto opravného prostriedku. Obligatórne (§ 242 ods. 1 O.s.p.) sa zaoberá procesnými vadami uvedenými v § 237 O.s.p. a tiež inými vadami, pokiaľ mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Zákonné ustanovenie § 237 O.s.p. pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu (rozsudku alebo uzneseniu) odvolacieho súdu, ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou zo závažných procesných väd vymenovaných v písmenách a/ až g/ tohto ustanovenia (ide tu o nedostatok právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, ak sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, prípad odňatia možnosti účastníka konať pred súdom a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo nesprávne obsadeným súdom).

S prihliadnutím na námietku dovolateľa, ale tiež vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v ustanovení § 237 O.s.p., dovolací súd sa komplexne zaoberal otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 O.s.p.

Dovolateľ nenamietal, že by v konaní došlo k procesným vadám v zmysle § 237 písm. a/ až e/ a g/ O.s.p. a existencia procesnej vady takejto povahy nevyšla v dovolacom konaní najavo.

So zreteľom na obsah dovolania a s prihliadnutím na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 O.s.p.), dovolací súd osobitne skúmal, či v konaní (ne)došlo k odňatiu možnosti konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.).

Pod odňatím možnosti pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.) sa rozumie taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv, priznaných mu v občianskom súdnom konaní za účelom ochrany jeho práv a právom

chránených záujmov. Táto vada konania znamená porušenie základného práva účastníka súdneho konania na spravodlivý proces, ktoré právo zaručujú v podmienkach právneho poriadku Slovenskej republiky okrem zákonov aj čl. 46 a nasl. Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

O vadu, ktorá je z hľadiska § 237 písm. f/ O.s.p. významná, ide najmä vtedy, ak súd v konaní postupoval v rozpore so zákonom, prípadne ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi, a týmto postupom odňal účastníkovi konania jeho procesné právo, ktoré mu právny poriadok priznáva.

V preskúmvanej veci žalovaný dôvod dovolania podľa § 237 písm. f/ O.s.p. videl v nepreskúmateľnosti rozhodnutia odvolacieho súdu z hľadiska vykonaného dokazovania a v tom, že odvolací súd vyhovel návrhu žalobcu na zmenu petitu v odvolacom konaní bez rozhodnutia podľa § 95 ods. 1 O.s.p., čím porušil rovnosť účastníkov konania, odňal mu právo namietať dôvodnosť a oprávnenosť zmeneného návrhu.

Pokiaľ ide o námietku, že tým, že odvolací súd vyhovel návrhu žalobcu na zmenu petitu v odvolacom konaní bez rozhodnutia podľa § 95 ods. 1 O.s.p. a žalovanému tým odňal možnosť konať pred súdom, dovolací súd uvádza nasledovné:

Podľa § 95 ods. 1 O.s.p., navrhovateľ môže za konania so súhlasom súdu meniť návrh na začatie konania. Zmenený návrh treba ostatným účastníkom doručiť do vlastných rúk, pokiaľ neboli prítomní na pojednávaní, na ktorom došlo k zmene.

Zo spisu vyplýva, že žalobca sa žalobou pôvodne domáhal určenia neplatnosti kúpnej zmluvy o prevode vlastníctva k nehnuteľnosti na P. v B., uzatvorenej 21. októbra 2005 medzi žalobcom a žalovaným. V odvolaní podanom proti rozsudku súdu prvého stupňa odvolacím petitom navrhol odvolaciemu súdu, aby zmenil rozsudok súdu prvého stupňa tak, že určí neplatnosť kúpnej zmluvy o prevode vlastníctva k nehnuteľnostiam, k rodinnému domu, súp. č. X., postavenom na pozemku parc. č. X. o výmere X. m², druh pozemku zastavané plochy a nádvoria a pozemku parc. č. X. o výmere X. m², druh pozemku záhrady, nachádzajúcich sa v B., vedených Správou katastra pre h. na LV č. X., uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným 21. októbra 2005.

V danom prípade podľa názoru dovolacieho súdu nešlo o návrh na zmenu petitu žaloby v zmysle § 95 ods. 1 O.s.p., ale o bližšie označenie kúpnej zmluvy, jej doplnenie o nehnuteľnosti, ktoré boli jej predmetom, ktorú **úpravu** žalobca vykonal už podaním zo 14. mája 2008 doručenú osobne súdu prvého stupňa v ten istý deň (por. č.l. 86-90), aj keď žalobca toto svoje podanie označil za zmenu žalobného návrhu. V tomto prípade totiž nešlo ani o kvalitatívnu, ani kvantitatívnu zmenu žalobného petitu, žalobou sa nežiadalo niečo iné, ani sa nežiadalo viac, a teda nešlo o takú zmenu, o ktorej by súd bol povinný rozhodnúť podľa § 95 ods. 1 O.s.p. Dovolací súd zároveň poznamenáva, že odvolanie žalobcu proti rozsudku súdu prvého stupňa bolo žalovanému riadne doručené a mal možnosť sa k nemu vyjadriť, namietat' prípadné nesprávne určenie predmetu kúpnej zmluvy v žalobnom petite. Zo spisu vyplýva, že v konaní pred odvolacím súdom neboli žalovaným namietané žiadne dôvody, pre ktoré by špecifikované nehnuteľnosti nemali byť predmetom kúpnej zmluvy a označenie týchto nehnuteľností vychádza z predmetu kúpnej zmluvy. Rozhodnutím o určení neplatnosti kúpnej zmluvy, ktorej predmetom je prevod nehnuteľností sa obnovuje vlastnícke právo pôvodného vlastníka k týmto nehnuteľnostiam. Preto sa vyžaduje, aby kúpna zmluva bola označená i svojim predmetom. Určením, že neplatná je kúpna zmluva označená nielen dátumom uzavretia, ale i svojim predmetom a evidenciou na príslušnej správe katastra sa nič nemení na predmete konania, ani právnom postavení žalovaného. Pokiaľ preto krajský súd dospel k záveru, že kúpna zmluva je neplatná a výrok rozhodnutia vyznel v súlade s predmetom kúpnej zmluvy a jej evidenciou na príslušnej správe katastra (bez vydania uznesenia podľa § 95 ods. 1 O.s.p.), neodňal žalovanému možnosť konať pred súdom.

Na základe uvedeného dovolací súd dospel k záveru, že dôvod dovolania podľa § 237 písm. f/ O.s.p. nie je daný.

Dovolateľ v dovolaní ďalej namietal inú vadu konania, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.). Odvolaciemu súdu vytýkal, že za situácie, keď mal k dispozícii ďalší znalecký posudok vypracovaný v trestnom konaní a navyše išlo o rozdielne znalecké posudky, bez toho, aby nariadil vypracovanie kontrolného znaleckého posudku, svoje rozhodnutie založil na znaleckom posudku vypracovanom v trestnom konaní. Znalecký posudok tak mal povahu len listinného dôkazu podľa § 125 O.s.p. a nie dôkazu podľa § 135 ods. 1 O.s.p., akú mal znalecký posudok vypracovaný v konaní pred súdom prvého stupňa.

Inou vadou konania, na ktorú musí dovolací súd prihliadať aj vtedy, ak nie je dovolaním namietaná, je procesná vada, ktorá na rozdiel od vád taxatívne vymenovaných v § 237 O.s.p. nezakladá zmätočnosť rozhodnutia. Jej dôsledkom je vecná nesprávnosť, ktorej základom je porušenie procesných ustanovení upravujúcich postup súdu v občianskom súdnom konaní.

Podľa § 127 ods. 1 O.s.p., ak závisí rozhodnutie od posúdenia skutočností, na ktoré treba odborné znalosti, ustanoví súd po vypočutí účastníkov znalca. Súd znalca vyslúchne; znalcovi môže tiež uložiť, aby posudok vypracoval písomne. Ak je ustanovených niekoľko znalcov, môžu podať spoločný posudok. Namiesto výsluchu znalca môže sa súd v odôvodnených prípadoch uspokojiť s písomným posudkom znalca.

Podľa § 127 ods. 2 O.s.p., znalecký posudok možno dať preskúmať aj inému znalcovi, vedeckému ústavu alebo inej inštitúcii.

Podľa § 129 ods. 1 O.s.p., dôkaz listinou sa vykoná tak, že predseda senátu alebo samosudca na pojednávaní listinu alebo jej časť prečíta alebo oznámi jej obsah; to neplatí, ak súd vo veci nenariaďuje pojednávanie.

Podľa § 132 O.s.p., dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo včítane toho, čo uviedli účastníci.

V preskúmvanej veci odvolací súd doplnil dokazovanie oboznámením sa so znaleckým posudok Ústavu súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity v Žiline, odboru písmoznalectvo, odvetvie ručné písmo č. X., vypracovaným v trestnej veci trestného činu podvodu 9. júna 2011 a predloženým žalobcom v odvolacom konaní. Napriek tomu, že odvolací súd svoje rozhodnutie založil na tomto znaleckom posudku, vypracovanom v inom konaní, nenariadil vypracovanie znaleckého posudku, neustanovil znalca a nevypočul ho v súlade s § 127 ods. 1 O.s.p. Uspokojil sa s predloženým znaleckým posudok len ako s „listinným dôkazom“, ktorý má nižšiu dôkaznú hodnotu ako v konaní pred súdom prvého stupňa podaný znalecký posudok. Na tomto **listinnom dôkaze** založil svoje skutkové a právne závery, hoci v konaní pred súdom prvého stupňa bol vypracovaný a podaný **znalecký posudok s iným záverom**. Odvolací súd tak porušil ustanovenia o vykonávaní jednotlivých

dôkazných prostriedkov. Znalecký posudok obsiahnutý v trestnom spise možno síce v súvisiacom občianskom súdnom konaní o určenie neplatnosti kúpnej zmluvy využiť ako listinný dôkaz podľa § 129 ods. 1 O.s.p., ale vzhľadom na špecifickosť tohto konania, v ktorom sa majú niektoré otázky riešiť inak než v trestnom konaní, javí sa vhodným, ak je znalec v občianskom súdnom konaní ustanovený a vypočutý. Navyiac, ak má súd pri rozhodovaní k dispozícii dva znalecké posudky s rozdielnymi závermi o tej istej otázke, musí ich zhodnotiť v tom zmysle, ktorý z nich a z akých dôvodov vezme za podklad svojho rozhodnutia a z akých dôvodov nevychádza zo záveru druhého znaleckého posudku. Pre túto úvahu je potrebné vypočuť obidvoch znalcov. Ak by ani takto nebolo možné odstrániť rozpory v záveroch znaleckých posudkov, treba dať tieto závery preskúmať iným znalcom, vedeckým ústavom alebo inou inštitúciou.

Uvedená skutočnosť, že v konaní došlo k tzv. inej vade, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.), je okolnosťou, pre ktorú musí dovolací súd napadnuté rozhodnutie vždy zrušiť, pretože rozhodnutie vydané v konaní postihnutom takou vadou, nemôže byť považované za správne.

Pokiaľ dovolateľ ako ďalší dovolací dôvod uvádzal nesprávne právne posúdenie veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.), dovolací súd napadnutý rozsudok nemohol v dovolacom konaní podrobiť prieskumu z hľadiska správnosti zaujatých právnych záverov vzhľadom na už spomenutú vadu, pre ktorú rozhodnutie odvolacieho súdu nie je pre toto posúdenie dostatočným podkladom.

Dovolací súd z dôvodov vyššie uvedených zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie (§ 243b O.s.p.) bez toho, aby pristúpil k posúdeniu opodstatnenosti námietky dovolateľa, že rozsudok odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci.

V novom rozhodnutí rozhodne súd znova o trovách pôvodného a dovolacieho konania (§ 243d ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 22. augusta 2013

JUDr. Eva S a k á l o v á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková